

BSO

BİLKENT SENFONİ
ORKESTRASI

Dünya
Kadınlar
Günü

Benjamin Yusupov
şef | conductor

Tolga Salman
bandoneon

Danusha Waskiewicz
viyola | viola

Ronald Savkovic
dans | dance

Konzertmeister: Yevgeniy Kostrytskyy

International
Women's
Day

7 Mart March 2020

Cumartesi Saturday, 20.00

Bilkent Konser Salonu Bilkent Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Program

Program

A. Piazzolla | Michelangelo 70

A. Piazzolla | Milonga del Angel

A. Piazzolla | Concierto para Quinteto

A. Piazzolla | Oblivion

A. Piazzolla | Libertango

Düzenlemeler | Arrangements: Tolga Salman

ara interval

B. Yusupov | Viola Tango Rock Concerto

Prelude

I

II

III

IV

Postludium

Go Tango

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.
Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

Benjamin Yusupov şef conductor

Müzikleri tür sınıflamalarının ya da kültürel ve etnik ifadelerin ötesine geçen Yusupov, bir besteci ve şef olarak bütün tarzlara ve etkilere kucak açıp hepsinden yararlanarak kendi eşsiz müzikal dilini yaratıyor. Bestelerinde hem Batının hem de Doğunun müzikal

geleneklerini, ayrıca çeşitli etnik toplulukların müzikal kaynaklarını kullanıyor. Önemli yapısal unsurlar olarak tınıya ve renge kendini adayan Yusupov bestelerinde hem egzotik çalgıları kullanıyor hem de senfoni orkestrasının enstrümanlarından yararlanarak hayali etnik sesler yaratıyor.

Yusupov'un yalnızca Hamburg merkezli Sikorski Musikverlag tarafından yayımlanan geniş çaplı repertuarı dünya çapında pek çok ünlü sanatçı ve Londra Filarmoni, Münih Filarmoni, İsrail Filarmoni, Lucerne Senfoni, Kopenhag Filarmoni, Fransız Radyosu Filarmoni Orkestrası, Bogota Filarmoni, New World Senfoni, Hannover NDR Radyosu Filarmoni, İzlanda Senfoni, Belgrad Filarmoni gibi orkestralar tarafından seslendiriliyor.

Yusupov, Maxim Vengerov, Mischa Maisky, Vadim Repin, Alexander Kniazev, Maxim Rysanov, Sergei Nakariakov, Konstantin Lifschitz ve Reinhold Friedrich gibi önemli sanatçılarla yakın işbirliği içinde çalışıyor.

Yusupov'un uluslararası üne sahip keman sanatçısı Maxim Vengerov için yazdığı "Viola Tango Rock Concerto" adlı yapıtının 2005'te Hannover'de NDR Radyosu Filarmoni Orkestrası tarafından gerçekleştirilen dünya prömiyeri büyük ses getirdi. Yapıt, tüm dünyada dinleyiciler ve eleştirmenlerden övgü topladı. Yusupov'un yapıtının yer aldığı, Maxim Vengerov'un hayatını anlatan "Living the Dream" belgeseli, EMI Classics prodüksiyonluğunda çekildi ve tüm dünyaya dağıtıldı.

Yusupov'un Mischa Maisky'nin 60. doğum günü vesilesiyle yazdığı Çello Konçertosunun ilk seslendirmesi, bestecinin yönetiminde Mischa Maisky ve Lucerne Senfoni Orkestrası tarafından yapıldı. Bu beste, üç orkestra, Lucerne Senfoni Orkestrası, Londra Filarmoni ve İsrail Filarmoni tarafından sipariş edilmişti. Deutsche Grammophon Çello Konçertosunun dünya prömiyerinde yapılan kaydını "20th Century Classics" albümünde yayımladı.

“Voices for Violin” keman ve orkestra için Konçerto No.2 de sıra dışı bir fikri temsil ediyor. Solist, yalnızca farklı tarihsel dönemlerden ve farklı coğrafi bölgelerden değil, aynı zamanda farklı performans tarzlarından, ses çıkarma, yay kullanma, entonasyon, çarpma sesleri ve benzeri tarzlardan altı bölüm çalmaya çağrılıyor. Trans-Siberian Art Festival 2014, Fransız Radyosu Filarmoni Orkestrası ve Berlin Senfoni tarafından sipariş edilen parça, Vadim Repin’e adanmıştı ve kemancının kendisi tarafından seslendirildi.

Yusupov şef olarak KKL Lucerne, Berlin Philharmonie Hall, Amsterdam Concertgebouw, Prinzregententheater Munich, Cologne Philharmonie gibi konser salonlarında sahneye çıktı. Şefin yönettiği orkestralar arasında Lucerne Senfoni, Slovenya Filarmoni, Sinfonietta Amsterdam, Bogota Filarmoni, İzlanda Senfoni, Novosibirsk Filarmoni, Jerusalem Senfoni ve Bulgaristan Ulusal Radyo Orkestrası bulunuyor.

1962’de Tacikistan’ın başkenti Duşanbe’de doğan Yusupov, Moskova’daki Tchaikovsky Devlet Konservatuvarında Roman Ledeniov, Yuri Fortunatov ve Dmitri Kitajenko’dan piyano, bestecilik ve şeflik eğitimi aldı. Doktora çalışmalarını Bar-Ilan Üniversitesinde tamamladı.

Yusupov, kurucusu olduğu ve en iyi İsraili müzisyenlerin yer aldığı “Israeli Soloists” Oda Orkestrasının müzik direktörlüğünü ve şefliğini yapıyor.

Yusupov’un aldığı ödüller arasında Clone Ödülü (1992), Sherover Ödülü (1993), İsrail Başbakanlık Ödülleri (1999, 2008), ACUM Ödülleri (2002, 2004), Landau Sahne Sanatları Ödülü (2007), Engel Ödülü (2009) ve ACUM Ömür Boyu Başarı Ödülü (2016) yer alıyor.

The music of Yusupov is not limited by genre classifications or cultural and ethnic idioms, but rather embraces and employs all styles and influences to create his own unique musical language both as a composer and a conductor. In his compositions, he makes use of both Western and Eastern musical traditions, including the use of musical sources from various ethnic communities. With a strong devotion to timbre and color as important structural elements, Yusupov’s writing includes both the use of exotic instruments and the creation of illusory ethnic sounds by employing instruments of the symphony orchestra.

His extensive catalogue, which is published exclusively by Sikorski Musikverlag (Hamburg), has been performed by a wide range of renowned artists and orchestras across the globe like the London Philharmonic, Munich Philharmonic, Israel Philharmonic, Lucerne Symphony Orchestra, Copenhagen Philharmonic, Orchestre Philharmonique de Radio France, Bogota Philharmonic, New World Symphony, NDR Radio-Philharmonie Hannover, Iceland Symphony Orchestra, Belgrade Philharmonic, to name a few.

Yusupov works closely with outstanding artists such as Maxim Vengerov, Mischa Maisky, Vadim Repin, Alexander Kniazev, Maxim Rysanov, Sergei Nakariakov, Konstantin Lifschitz, Reinhold Friedrich and others.

In 2005, Yusupov's "Viola Tango Rock Concerto" - written for the internationally-renowned violinist Maxim Vengerov - enjoyed a triumphant world-premiere by the NDR Radio-Philharmonie in Hannover. The music has been welcomed with great enthusiasm by audiences and critics around the globe. The work has been featured in a documentary film about the life of Maxim Vengerov titled "Living the Dream" produced by EMI Classics and distributed worldwide.

Yusupov has also written the Cello Concerto for Mischa Maisky, commemorating the cellist's 60th birthday and premiered by Mischa Maisky with Lucerne Symphony Orchestra conducted by the author. The piece was commissioned by three major orchestras: Lucerne Symphony Orchestra, London Philharmonic and Israel Philharmonic. Deutsche Grammophon released the CD "20th Century Classics" with the recording of Cello Concerto from the world premiere.

"Voices of Violin" Concerto No.2 for violin and orchestra also represents an unusual idea: the soloist is invited to play six movements not only from different historical periods of time, not only from different geographical areas, but also different performance styles, styles of sound-making, bowing, intonation, grace notes and so on. The piece was commissioned by Trans-Siberian Art Festival 2014, Orchestre Philharmonique de Radio France and Berliner Symphoniker and performed by Vadim Repin to whom it is dedicated.

The short list of venues Yusupov appeared as conductor includes KKL Lucerne, Berlin Philharmonie Hall, Amsterdam Concertgebouw, Prinzregententheater Munich, Cologne Philharmonie. He conducted among others Lucerne

Symphony, Slovenian Philharmonic, Sinfonietta Amsterdam, Bogota Philharmonic, Iceland Symphony, Novosibirsk Philharmonic, Jerusalem Symphony, Bulgarian National Radio Orchestra, to name a few.

Born in Dushanbe, Tajikistan in 1962, Yusupov studied piano, composition and conducting at the Tchaikovsky State Conservatory in Moscow with Roman Ledeniov, Yuri Fortunatov and Dmitri Kitajenko. He received his PhD degree at Bar-Ilan University.

Yusupov is music director and conductor of the "Israeli Soloists" Chamber Orchestra which was founded by him and includes the best Israeli musicians.

Yusupov was awarded the Clone Prize (1992), the Sherover Award (1993), the Israeli Prime Minister Prizes (1999, 2008), the ACUM Prizes (2002, 2004), the Landau Award for the Performing Arts (2007), Engel Prize (2009), and the ACUM Prize for lifetime achievements (2016).

Tolga Salman bandeon

Müzik eğitimini Türkiye ve Almanya'da tamamladı. Astor Piazzolla, Dino Saluzzi ve Orhan Aşar gibi modern tango müziği ustalarının etkisiyle, 2002 yılında bandoneon çalışmalarına yoğunlaştı. Sonraki yıllarda Dino Saluzzi, Hector

Ulises Passarella gibi bandoneon ustalarıyla tanıştı ve onların tavsiyeleri doğrultusunda geniş bir repertuvar oluşturdu.

Kardeşi, viyolonselci Koray Salman ile birlikte kurduğu Salman Duo, Hector Ulises Passarella Tipik Orkestrası (İtalya), Orkestra Akademik Başkent, Bozok Ensemble, Tangorama, NDS Orkestra'Sion, Orçun Orçunsel Trio, Cellistanbul, TangoNeva, Musici Lirienses di Sora (İtalya), Mersin ve İzmir Yaşar Üniversitesi, Ensemble Nodus, Milli Reasürans, Kağan Korad-Tolga Salman Duo, Bilkent Solistleri, Tolga Salman-Rustam Rahmedov Duo gibi oda müziği toplulukları, Eskişehir Anadolu Üniversitesi ve Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Senfoni Orkestraları, Antalya, İstanbul, İzmir, Bursa, Shumen (Bulgaristan) Devlet Senfoni Orkestraları, Bilkent Senfoni Orkestrası, Ankara Devlet Çoksesli Korosu ve Cumhurbaşkanlığı Senfoni Orkestrası gibi senfonik

müzik toplulukları ve İstanbul CRR Caz Orkestrası ile solist olarak pek çok konser verdi. Hector Ulises Passarella, Antonio Pirolli, Ender Sakpınar, Andrew Greenwood, Alessandro Cedrone, Orçun Orçunsel, Hakan Şensoy, Stefano Mazzoleni, Cemi'i Can Deliorman, Patrycja Pieczara, Nail Yavuzoğlu, Rustam Rahmedov, Jan Latham König, Rengim Gökmen ve Vakhtang Machavariani gibi şeflerle çalıştı. Fazıl Say ile Astor Piazzolla'nın eserlerinden oluşan bir konser verdi. Bellapais Müzik Festivali, Afyon Caz Festivali, İstanbul Tango Festivali, Ankara Müzik Festivali, Festival Coros de Verão (Portekiz), Fleadh Cheoil na hÉireann Drogheda (İrlanda), Beylikdüzü Klasik Müzik Festivali ve Festival of Chamber Music FIU Miami (ABD) gibi festivallere katıldı. Tolga Salman, Almanya Krefeld Belediyesi Kültür Ofisi tarafından, 1996'dan beri her iki yılda bir düzenlenen Bandoneon Festivaline solist olarak davet edilmektedir. Sanatçı, Mauricio Kagel'in bir Carlos Gardel parodisi olan "Tango Alemán" ve Martin Palmeri'nin "Misa a Buenos Aires" eserlerinin Türkiye prömiyerlerini gerçekleştirdi.

Tolga Salman, öncesinde bandoneonist Orhan Avcı'ya ait olan ve İstanbul'da vermiş olduğu bir solo konser sonrasında, mimar Abdullah Ebussuutoğlu tarafından kendisine hediye edilen, restorasyonunu Alman uzman Carsten Heveling'in üstlendiği; "AA" Alfred Arnold (1932) imzalı bandoneonuyla sanatını icra etmektedir.

Tolga Salman completed his music education in Turkey and Germany. Influenced by the masters of modern tango music like Astor Piazzolla, Dino Saluzzi and Orhan Avcı, he concentrated on playing the bandoneon in 2002. In the following years, he met with the masters of bandoneon such as Dino Saluzzi and Hector Ulises Passarella, on whose advice he built up a wide repertoire.

He has given many concerts as soloist with chamber music ensembles including the Salman Duo, which he launched with his brother, violoncellist Koray Salman, Hector Ulises Passarella Orchestra (Italy), Başkent Academic Orchestra, Bozok Ensemble, Tangorama, NDS Orkestra'Sion, Orçun Orçunsel Trio, Cellistanbul, TangoNeva, Musici Lirienses di Sora (Italy), Mersin and İzmir Yaşar University, Ensemble Nodus, Milli Reasürans, Kağan Korad-Tolga Salman Duo, Bilkent Soloists, Tolga Salman-Rustam Rahmedov Duo, as well as symphonic music ensembles like Eskişehir Anadolu University and Eskişehir Metropolitan Municipality

Symphony Orchestras, State Symphony Orchestras of Antalya, İstanbul, İzmir, Bursa, and Shumen (Bulgaria), Bilkent Symphony Orchestra, Ankara State Polyphonic Choir, Presidential Symphony Orchestra and İstanbul CRR Jazz Orchestra. Salman worked with prominent conductors such as Hector Ulises Passarella, Antonio Pirolli, Ender Sakpınar, Andrew Greenwood, Alessandro Cedrone, Orçun Orçunsel, Hakan Şensoy, Stefano Mazzoleni, Cemi'i Can Deliorman, Patrycja Pieczara, Nail Yavuzoğlu, Rustam Rahmedov, Jan Latham König, Rengim Gökmen and Vakhtang Machavariani. He gave a concert with Fazıl Say featuring the works of Astor Piazzolla. He participated in many festivals including Bellapais Music Festival, Afyon Jazz Festival, İstanbul Tango Festival, Ankara Music Festival, Festival Coros de Verão (Portugal), Fleadh Cheoil na hÉireann Drogheda (Ireland), Beylikdüzü Classical Music Festival and the Festival of Chamber Music FIU Miami (USA). Salman is invited as soloist to the Bandoneon Festival organized biannually since 1996 by the Cultural Office of Krefeld City in Germany. He performed the Turkish premieres of "Tango Alemán", a Carlos Gardel parody by Mauricio Kagel and Martin Palmeri's "Misa a Buenos Aires".

Tolga Salman plays an "AA" Alfred Arnold (1932) bandoneon. The instrument previously owned by bandoneonist Orhan Avşar was granted to Salman by architect Abdullah Ebussuutoğlu after a solo concert he gave in Istanbul and is restored by the German expert Carsten Heveling.

Danusha Waskiewicz viyola viola

1973'te Almanya'nın Würzburg kentinde dünyaya gelen Waskiewicz, altı yaşında keman, on yaşında viyola çalmaya başladı. Viyola sanatını büyük müzisyenlerden öğrendi. 1994-1999 yılları arasında ünlü viyolacı Tabea Zimmermann ile çalıştı.

Danusha Waskiewicz Münih'te düzenlenen 2000 ARD yarışmasıyla adını dünyaya duyurdu. Aynı yarışmada sanatçı Brüder Busch Gesellschaft ve Wilhelm Weichsler özel ödülleri de aldı. Orkestra deneyimi Frankfurt Radyo Senfoni Orkestrasıyla başladı. Henüz 25 yaşındayken Berlin Filarmoni Orkestrasına katıldı. İki yıl

sonra viyola grubu şefliği elemelerini geçti.

Waskiewicz solo kariyerine, Claudio Abbado'nun davetiyle katıldığı Bolonya Mozart Orkestrasıyla başladı. Bu orkestrayla 2007'de Deutsche Grammophon için Mozart'ın Sinfonia Concertante yapıtının kaydını, daha sonra da Euro Arts etiketi için Bach'ın Brandenburg konçertolarının kaydını yaptı.

Yeteneği ve görkemli programıyla Waskiewicz, sahnelerin aranan viyola sanatçıları arasına girdi. Birkaç yıl boyunca Luzern Festival Orkestrasıyla sahneye çıkan sanatçı, Bayerisch Rundfunk gibi saygın orkestralarla konserler verdi.

Danusha Waskiewicz, İtalya'da Milano yakınlarında yaşıyor ve burada viyola dersleri veriyor. Sanatçı ayrıca sık sık ustalık sınıfları vermek ve uluslararası yarışmalarda jüri üyeliği yapmak için davet alıyor ve geleceğin müzisyenlerini eğitmek için bütün dünyayı dolaşıyor.

Waskiewicz mükemmel bir oda müzisyeni olarak da tanınıyor. Düzenli olarak birlikte çalıştığı ünlü sanatçılar arasında, birlikte Harmonia Mundi etiketi için Schubert ve Schönberg'in yapıtlarını kaydettiği Isabelle Faust yer alıyor. Waskiewicz'in piyanist Andrea Rebaudengo ile gerçekleştirdiği uzun soluklu ve başarılı çalışmaları meyvesini, sıra dışı bestecilerin harika şarkılarını içeren şanslı albümleri "Songs for Viola and Piano" (Decca) ile verdi. Sanatçı, viyolasıyla şarkı söylemeyi ve öyküler anlatmayı da başarıyor.

Danusha Waskiewicz, 2018'den bu yana çok yönlülüğüyle tanınan ünlü İtalyan dörtlüsü Quartetto Prometeo'nun bir üyesi. Dörtlü, klasikten çağdaşa uzanan bir yelpazede birinci sınıf performanslar sergilerken, repertuarının çeşitliliğiyle övgü topluyor.

Solist olarak müziğin her türlü şekline coşkusunu ve tutkusunu katan Waskiewicz, uluslararası orkestralarla birlikte seslendirdiği, Benjamin Yusupov imzalı "Viola Tango Rock Concert" performanslarında viyola çalarken aynı zamanda şarkı söylüyor, dans ediyor ve elektro viyola çalıyor.

Born in Würzburg (Germany) in 1973, she began to study the violin at the age of six and the viola at the age of ten. She learnt the art of the viola from great musicians: from

1994 to 1999 she studied with the brilliant violist Tabea Zimmermann.

Internationally, Danusha Waskiewicz affirmed herself in the 2000 ARD competition in Munich, receiving also the Brüder Busch Gesellschaft and Wilhelm Weichsler special prizes. She began her orchestral experience with the Frankfurt Radio Symphony Orchestra and, at only 25 years of age, she became a member of the Berlin Philharmonic Orchestra. After two years, she won the qualifying competition for the leadership of the viola section.

She started her solo career as the first viola of the Orchestra Mozart of Bologna, which she joined following Claudio Abbado's invitation. With them, she recorded the Sinfonia Concertante by Mozart in 2007 for Deutsche Grammophon and later Bach's Brandenburg concertos for the Euro Arts label.

Thanks to her talent and her illustrious curriculum, Danusha Waskiewicz has become a very sought-after violist: for several years she was part of the Luzern Festival Orchestra and she has performed with prestigious orchestras, such as the Bayerisch Rundfunk Orchestra.

Danusha lives in Italy, near Milan, where she teaches viola; however, her efforts in the education of future musicians bring her all around the world, as she is often invited to hold masterclasses and judge at international competitions.

Danusha Waskiewicz has earned recognition as an excellent chamber musician. She regularly performs with prominent artists such as Isabelle Faust, with whom she recorded works from Schubert and Schönberg for the Harmonia Mundi record label.

Her long and successful collaboration with pianist Andrea Rebaudengo produced their lucky "Songs for Viola and Piano" (via Decca), that includes great songs from exceptional composers. With her viola, Danusha is able to sing and tell stories.

Since 2018, Danusha Waskiewicz is part of famous Italian quartet Quartetto Prometeo, well-known for their versatility. Their top-notch performances space from classic to contemporary music and have garnered praise for their eclectic nature.

Danusha Waskiewicz offers her enthusiasm and passion for music in all of its shapes and forms as a soloist, too. She unites singing and viola playing, dancing and electric

viola with the “Viola Tango Rock Concert” from Benjamin Yusupov, which she performs with international orchestras.

Ronald Savkovic dans dance

Koreograf ve dansçı Ronald Savkovic, 1990’da Budapeşte Dans Akademisine başladı. 1992’de Bale Akademisini bitirdikten sonra, Slovenya, Maribor’daki Sloven Ulusal Tiyatrosunda baş dansçı oldu. Klasik ve çağdaş rollerde sergilediği performansların ardından, henüz genç yaşta Zagreb’deki Hırvat Ulusal Tiyatrosuna konuk sanatçı olarak davet edildi. Savkovic’in ünlü Sloven tiyatro yönetmeni Tomaz Padur ile Maribor’da başlayan ortak çalışmaları, sanatçınının 21. yüzyıl tiyatrosunda yeni bir vizyon ve estetik anlayışına kavuşmasını sağladı.

Ronald Savkovic 1996’da Hırvat Ulusal Tiyatrosuyla baş dansçı olarak sözleşme imzaladı ve 1998 yılına kadar bu tiyatrodaki çeşitli klasik ve çağdaş başroller oynadı. Aynı dönemde Ivan Favier’in “No Steps on Grass ... Fallen Angels” balesindeki rolüyle Ulusal Sanat Akademisinden ödül aldı.

1998 yılı sanatçınının meslek hayatında bir dönüm noktası oldu. Önce StaatsOper Unter den Linden, ardından StaatsBallet Berlin’de baş dansçı olan Savkovic, Patrice Bart, Rudolph Nurejev, George Balanchine, John Cranko, Peter Martins, William Forsythe, Mauric Béjart, Jiri Kylián, Sir Kenneth MacMillan, Nacho Duato, Vladimir Malakhov, Angelin Preljocaj, Christian Spuck, Pierre Lacotte, Boris Eifman, Marguerite Donlon ve Sir Frederick Ashton gibi dünyanın en ünlü koreograflarıyla çalışma fırsatı buldu. Bu dönemde Savkovic, 2007 ve 2008’de Giselle balesindeki Prince Albrecht performansıyla Hırvat Sanatlar Akademisinden birkaç ödül aldı. Sanatçı 2009’da New York’ta 21. Yüzyılın Yıldızı seçildi.

2008’de Savkovic meslek hayatında yeni bir yön belirleyerek kendini opera, bale ve tiyatrodaki koreograf olarak çalışmaya adanmıştı. Sanatçınının koreografisini yaptığı önemli yapıtlar arasında, Staatsballet Berlin’de “Shut up and Dance”, “Transparente” ve “Symphony of Sorrowful Songs”, Saraybosna Ulusal Tiyatrosunda “Romeo ve Juliet”, Belgrad Ulusal Operasında “Alexander”, Makedonya Üsküp Ulusal Tiyatrosunda “Samson and

Delilah”, Hırvatistan Rijeka Ulusal Tiyatrosunda “Shut up and Dance”, “Nutcracker”, “Four seasons”, “Carmen”, Zagreb’deki Hırvat Ulusal Tiyatrosunda “Songs without Words”, Tel Aviv’deki İsrail Balesinde “Cinderella”, Saraybosna’daki Ulusal Balede “Don Quijote”, St. Gallen Tanztheater’de “Caligula”, Belgrad Ulusal Tiyatrosunda “Dreamhunters”, Ljubljana Operası ve Balesinde “Symphony of Sorrowful Songs” bulunuyor.

Savkovic 2008’de birlikte çalışmaya başladığı dünyaca ünlü Friedrichstadtpalast Berlin’de “QI”, “YMA”, “Show Me” ve son olarak “The One Grand Show” gibi gösterilerin koreografisini yaptı. Sanatçı ayrıca Tomaz Padur’un “Caligula”, “Medea”, “Symphony of Sorrowful Songs” ve “La Caida de los Dioses” gibi tiyatro prodüksiyonlarında koreograf olarak görev yaptı.

Choreographer and dancer Ronald Savkovic joined the Budapest Dance Academy in 1990. After finishing the Ballet Academy in 1992, he became the Principal Dancer in the Slovenian National Theater in Maribor, Slovenia. Following his performance of several classical and contemporary roles, he was invited at a young age to the Croatian National Theater in Zagreb, Croatia as a guest artist. Savkovic’s collaboration starting in Maribor with the famous Slovenian theater director Tomaz Pandur has opened a new vision and esthetics of the theater of 21st century.

In 1996, he signed a contract as principal dancer with the Croatian National Theater in Zagreb where he danced until 1998 in a variety of classical and contemporary main roles. In the same period, National Academy of Art awarded him with a prize for his role in the ballet “No steps on Grass ... Fallen Angels” by Ivan Favier.

The year 1998 marked the beginning of the most important move in his career, when he was appointed the Principal Dancer of first StaatsOper Unter den Linden and later StaatsBallet Berlin, where he had the chance to work with world famous choreographers, including Patrice Bart, Rudolph Nurejev, George Balanchine, John Cranko, Peter Martins, William Forsythe, Mauric Béjart, Jiri Kylián, Sir Kenneth MacMillan, Nacho Duato, Vladimir Malakhov, Angelin Preljocaj, Christian Spuck, Pierre Lacotte, Boris Eifman, Marguerite Donlon, and Sir Frederick Ashton, among others. Savkovic received several awards in that period, including another award from the Croatian Academy of Arts for his role of Prince Albrecht in Giselle in

2007 and 2008. In 2009, he was named the Star of the 21st Century in New York.

His career took another path in 2008, when he dedicated himself entirely to work as choreographer in ballets, operas and drama theater. Some of his most remarkable choreographic works are “Shut up and Dance”, “Transparente” and “Symphony of Sorrowful Songs” at Staatsballet Berlin, “Romeo and Juliet” at the National Theater in Sarajevo, “Alexander” at the National Theatre in Belgrade, “Samson and Delilah” at the National Theatre in Skopje, Macedonia, “Shut up and Dance”, “Nutcracker”, “Four seasons”, “Carmen” in the National Theater in Rijeka, Croatia, “Songs Without Words” in the Croatian National Theater in Zagreb, “Cinderella” at the Israeli Ballet Tel Aviv, “Don Quijote” at the National Ballet in Sarajevo, “Caligula” in St. Gallen Tanztheater, “Dreamhunters” in Belgrade National Theater, and “Symphony of Sorrowful Songs” at Ljubljana Opera and Ballet.

Since 2008 he started his collaboration with the world famous Friedrichstadtpalast Berlin, where he choreographed in shows such as “QI”, “YMA”, “Show Me”, and most recently “The One Grand Show”. Ronald Savkovic also worked as a choreographer in the theatre productions of Tomaz Pandur: “Caligula”, “Medea”, “Symphony of Sorrowful Songs”, and “La Caida de los Dioses”.

Astor PIAZZOLLA (1921-1992)

Michelangelo 70, Milonga del Angel,
Concierto para Quinteto, Oblivion,
Libertango

Arjantin'in en büyük bestecilerinden ve bandoneon sanatçılarında Astor Piazzolla, ülkesinin en ünlü müzik türünü (tango) dans salonundan konser salonuna taşıyarak Nuevo Tango'yu (yeni tango) yaratmasıyla tanınır. Piazzolla'nın yeni stili başlangıçta direnişle karşılanmıştır. Füg, aşırı kromatizm, uyumsuzluk (dissonance), caz unsurları ve zaman zaman genişletilmiş enstrümantasyon içeren Nuevo Tango, sofistike radikalizmi ile sadece tango bestecileri ve grup (band) liderleri tarafından değil, büyük Arjantinli yazar Jorge Luis Borges tarafından da kınanmıştır. Tangonun kendisi gibi Piazzolla'nın yaratımları da öncelikle Arjantin dışında, özellikle Fransa ve ABD'de takdir toplamıştır. Bununla birlikte Piazzolla'nın müziğine

1980'lerden itibaren kendi ülkesinde de ilgi artmış, besteci artık "tangonun kurtarıcısı" olarak görülmeye başlanmıştır.

Piazzolla yaşamı boyunca çok sayıda müzik topluluğu kurmuş, müziğini bunlarla icra edip, albümler piyasaya sürmüştür. Michelangelo 70, Milonga del Angel ve Concierto para Quinteto, bestecinin en önemli işi atfettiği Tango: Zero Hour (1986) albümünde yer alan yedi tangodan üçüdür. Bu albüm—bandoneon, kontrbas, elektro gitar, piyano ve keman kombinasyonu ve müzisyenlerin her birine verilen doğaçlama özgürlüğü ile—bestecinin klasik, caz ve Arjantin müziğini kaynaştırma vizyonunun açık bir dışavurumudur. Bir Buenos Aires kafesinin adını referans alan Michelangelo 70, bir tür müzik egzersizi ruhunda, üç notalı tekrarlanan bir temaya odaklanan ilgi çekici bir eserdir. Milonga del Angel, tangoyu önceleyen milonga stilinde bestelenmiş duygulu melodiler içeren bir tangodur. Concierto para Quinteto'da kemanın ve bandoneonun acılı melodilerine diğer çalgılar vurmalı efektlerle eşlik eder.

Libertango, giderek ağırlaşan iktidar rejimi dolayısıyla bestecinin 1973'te Arjantin'den ayrılmasından kısa bir süre sonra İtalya'da yazılmıştır ve aynı zamanda 1974'te piyasaya sürülen bir albümün başlık parçasıdır. Başlık, hem bestecinin tangonun geleneksel, eski stilinden kurtuluşunu hem de Arjantin'de o sırada uygulanan siyasi ve askeri kısıtlamaların dışında daha özgür bir hayat yaşayabilmenin imkanını yansıtır.

Tangolarına nüfuz eden hüznü ve nostaljik ruh hali, bestecinin Luigi Piradello'nun bir oyunundan uyarlanan Mario Bellocchio'nun Enrico IV (1984) filmi için 1982'de bestelediği Oblivion'da da duyulur. Burada da Uruguay ve Arjantin'in bir şarkı türü olan milonga'nın etkileri hissedilir.

Astor Piazzolla, the leading Argentinian composer and bandoneonist, is known for his creation of Nuevo Tango (New Tango) by bringing tango, the most famous dance genre of his country, from dance halls to concert venues. Piazzolla's new style was first met with resistance. A mixture of fugue, extreme chromatism, dissonance, jazz and occasionally extended instrumentation, the Nuevo Tango, with its sophisticated radicalism, was reproved not only by tango composers and band leaders, but also by the great Argentinian writer Jorge Luis Borges. Like tango itself, Piazzolla's creations were first met with general acclaim outside Argentina, especially in France and the United States. Still, Piazzolla's music started to attract more

interest in his own country in 1980s, and Piazzolla came to be considered the “savior of tango”.

Throughout his life Piazzolla launched many music ensembles, with which we performed and made recordings. Michelangelo 70, Milonga del Angel and Concierto para Quinteto are three tangos out of the seven in his Tango: Zero Hour (1986) album, to which the composer assigned the most significant task. With its combination of bandoneon, double bass, electric guitar, piano and violin and each musician’s freedom to improvise, this album is a clear expression of the composer’s vision of blending classical, jazz and Argentinian music. Michelangelo 70, which references the name of a cafe in Buenos Aires, is an interesting piece, focusing on a repeated three-note theme in the spirit of a musical exercise. Milonga del Angel is a tango composed in the milonga style, a genre preceding tango, and consists of emotional melodies. In Concierto para Quinteto the agonized melodies of the violin and bandoneon are accompanied by other instruments using percussive effects.

Libertango was written in Italy, shortly after the composer left Argentina in 1973 due to the increasingly repressive ruling regime, and is the title track of an album launched in 1974. The title reflects the composer’s liberation from the old, traditional tango style and the possibility of living a free life without political and military restrictions which were prevalent in Argentina then.

The sorrowful and nostalgic mood that penetrated the composer’s tangos can also be heard in Oblivion, which was composed by Piazzolla in 1982 for Mario Bellocchio’s film Enrico IV (1984), adapted from a play by Luigi Piradello. Here, one can again feel the effects of milonga, a song genre which originated from Uruguay and Argentina.

Aylin Yılmaz

Benjamin YUSUPOV

Viola Tango Rock Concerto

Bu yapıtı keman sanatçısı Maxim Vengerov sipariş etti. Yapıtı yazarken aklımda hep bu çok yönlü ve yetenekli müzisyenin karakteri ve itibarı vardı. Dolayısıyla bir yandan onun müzikal kişiliğini zenginleştirmeyi öte yandan da icrasının çok geniş olanaklarından yararlanmayı istedim.

Günümüzde insan çeşitli kültürlerin farklı ortamlar ve iletişim araçları yoluyla kolayca yayıldığı bir dünyada yaşıyor. Bu durumda iki seçenekle karşı karşıya kalıyor: En çok sevdiği kültürün ardına gizlenmek ya da çevresini saran her türden müzikle içli dışlı olmak.

Bu sentez her zaman ilgimi çekmiştir. Bence 21. yüzyıl müziği bütünleştirici olmalı, bütün müzik türlerini bilip bunları tek bir dilde kaynaştırmalı. Bu düşünce, senfonik orkestra paletinin sonsuz olanaklarıyla bir araya gelerek beni bir 21. yüzyıl konçertosu yazmaya itti.

Bu konçertoda farklı türdeki müzikal tarzları ve kültürleri birleştirmeye, kaynaştırmaya çalışıyorum. Kısa Prelüdün arkasından ilk bölüm Tango unsurlarıyla başlıyor ve çok hızlı bir şekilde kendini Romantik dönem sonrası, tamamen anlatımcı bir müziğe dönüştürüyor. İkinci bölüm, oryantal motifleri klasik müzik biçimleriyle birleştirerek bizi şaşırtıyor. Üçüncü bölüm, elektrogitar, yoğun perküsyon, solist doğaçlamaları ve bunları eşliğiyle çoğaltan çoklu etkiler gibi bütün belirleyici özellikleriyle bir metal-rock tarzında yazıldı. Dördüncü bölüm ise nostaljiyle birleşen ve kol kola giden postmodernizmi, en üst düzeyde, takıntılı bir ifade ve yumuşaklıkla sunuyor.

Bütün bölümler birbiri ardına, ara vermeden çalındığı için, aralarında bir süreklilik ve yakınlık var ve bu da gereken gerilimi tırmandırıyor. Konçerto burada son buluyor, ama yapıt sona ermiyor.

“Sözün bittiği yerde müzik başlar...” derler. Ben buna kendi yorumumu katarak “müziğin bittiği yerde dans ve plastik başlar...” demek istiyorum. Bu nedenle, önceden duyulan bütün tarzları birleştiren bir sürprizin kendini göstermesi gerektiğini hissettim. Önce orkestra melankolik bir Postludium duyuruyor: burada bandoneon ile başlayan bir melodi, tek tek çalgıları dolaşarak bizi tamamen depresif bir ruh haline sokan konçertoda önümüze serilen dramaya ve gerilime çare arıyor. Postludium bitince solist ve eşi Tango yapmaya başlıyor. Uzun uzun gezip dolaşmalar, onların duygularının ve aşklarının gücüyle bir sona ulaşıyor.

Bu konserdeki solo kısmı sıra dışı ve viyola repertuarındaki bütün parçalardan farklıdır: çok hızlı pasajlar, en tiz sesler, çok güçlü, gür icralar; bunların hiçbiri normalde bir viyoladan duyacaklarımız değildir.

Eserin dünya prömiyeri, bestecinin yönetiminde Maxim Vengerov ve İzlanda Senfoni Orkestrası tarafından 7 Aralık 2005'te Reykjavik'te gerçekleştirildi. Konçerto, Postludium

ve Go Tango'nun tamamı 48 dakika sürüyor. Yapıt, Hamburg merkezli Sikorski etiketiyle yayımlandı.

This work was commissioned by the violinist Maxim Vengerov. I wrote it bearing in mind the character and stature of such a versatile and gifted musician. As such I wanted on one hand to enhance his musical personality and as well profit from the tremendous possibilities of his playing.

Nowadays man lives in a world where various cultures spread easily through different media and communication means. He has two possibilities: to hide behind the kind of culture he loves most, or trying to mingle all kinds of music surrounding him.

This synthesis always catches hold of my interest. I believe that 21st century music must be integral, "something" that "knows" and fusions all kinds of music in one language. Combined with the infinite possibilities of the symphonic orchestra "palette", this was the catalyst that brought me to write a 21st century concerto.

In the concerto I try to combine and fusion different kinds of musical styles and cultures. After the short Prelude the first movement begins with Tango elements and very quickly transforms itself in fully expressive post romantic music. Second movement surprises us with a merger of oriental motifs and classical baroque music forms. The third movement is written in metal-rock style with all its characteristic elements: electric guitar and heavy percussion, improvisation by the soloist accompanied and amplified by multi-effects. Fourth movement introduces post modernism combined and accompanied by nostalgia, utmost and obsessive expression and gentleness.

All movements are played successively, without intermission and so there is continuity and communion between them, heightening the necessary tension. Here the Concerto comes to an end, but the work doesn't.

The saying goes "when words finish, music begins...". I would like to add my own variation of this saying: "when music finishes, dance and plastic begin..." Thus, I got the feeling that a needed surprise that fusions all the styles heard before must appear. The orchestra introduces a melancholic Postludium, in which a melody starts in the Bandoneon solo and travels among various instruments, searching for a solution to the drama and tension unfolded

in the Concerto that involved us in a complete depressive state of mind. The Postludium finishes and the soloist and partner begin dancing a Tango. It's the strength of their feelings and their love that concludes the long wandering ...

The solo part in this concert is unusual and different from all the pieces in the viola repertoire: very quick passages, utmost high pitch, very strong sonorous playing, that are not the normal fare produced by a viola.

The world premiere of the piece took place on April 7, 2005 in Reykjavik, with Maxim Vengerov and Iceland Symphony conducted by the author. The duration of the complete Concerto, Postludium and Go Tango is 48 minutes. This piece is published by Sikorski (Hamburg).

Benjamin Yusupov

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Yevgeniy Kostrytskiy *konzertmeister*
Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Suzana Bezhani
Bahar Kutay
Refik Zamanalioğlu
Adilhoca Aziz
Vseslava Öztürk
Süreyya Defne
Davut Aliyev
Elena Postnova

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva *grup şefi | principal*
Eren Kuştan *grup şefi yrd. | principal asst.*
Elena Rihsi
Marina Agapova
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Nazik Rahmedova

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | principal asst.*
Sema Hakioglu
Uluğbek Rihsi
Svetlana Simolin
Elif Kuştan
Emre Coşkun Akman
Elena Gnezdilova
İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*
Serdar Rasul
Artur Rahmatulla
Adil Babacan
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Dritan Gani
Zurab Tsitsuashvili
Burak Noyan
Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer *grup şefi | principal*
Zita Zempleni
Ebru Aykal
Çağla Yılmaz *

Obua | Oboe

Ulaş Yurtoğlu *
Violetta Lupu
Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir *grup şefi | principal*
Selen Özyıldırım
Leonid Volkov

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk *grup şefi | principal*
Ezgi Tandoğan Onat
Yaman İrun *

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*
Hasan Erim Hacat
Hüseyin Uçar *
Ufuk Serter *

Trompet | Trumpet

Julian Lupu *grup şefi | principal*
Krasimir Konyarov
Onurcan Çağatay
Görkem Çatak

Trombon | Trumbone

Cem Güngör *grup şefi | principal*
Mehmet Ali Baydar
Aleksy Medvedev

Tuba | Tuba

Noriyoshi Murakami

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid *grup şefi | principal*
Cem Örnek *
Alper Özgüzel *
Ali Can Öztan *
Doğa Berk Oktay *
Kaan Soysal *

Arp | Harp

Mehmet Şahin *

Piyano | Piano

Rustam Rahmedov *

Gitar | Guitar

Doğukan Pahsa

* Misafir Sanatçı | Guest Artist